

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. juli 2010
Kontor: Civil- og Politiafdelingen
Sagsnr.: 2009-150-1517
Dok.: JEE42785

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 345 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. december 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 345 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for hvilke magtmidler, der er blevet autoriseret af politiets ledelse, ud over de magtmidler, der er direkte anført i politiloven?”

Svar:

Politiloven indeholder i kapitel 4 nærmere regler om politiets anvendelse af magt. Lovens § 15 opregner de opgaveområder, hvor politiet vil kunne anvende magt, mens § 16 indeholder de grundlæggende generelle betingelser for politiets magtanvendelse. Herudover indeholder politiloven i §§ 17-20 særlige bestemmelser om visse magtmidler. Det drejer sig om skydevåben, stav, hund og gas.

Ud over de nævnte særlige magtmidler vil politiet kunne anvende anden form for magtanvendelse, der imidlertid vil skulle ske i overensstemmelse med de generelle betingelser efter politilovens § 16.

Rigspolitiet har oplyst, at politiet for tiden – ud over de særlige magtmidler, som er nævnt i politiloven – råder over håndjern, peberspray, skumslukkere og såkaldte ”sømmåtter”.

Rigspolitiet har tilføjet, at politiet i forbindelse med opgavevaretagelsen efter omstændighederne undtagelsesvis vil kunne anvende andre end de nævnte magtmidler. Politiets magtanvendelse skal imidlertid også i sådanne tilfælde ske i overensstemmelse med de generelle betingelser efter politilovens § 16. Magtanvendelsen skal således være nødvendig og forsvarlig og må alene ske med midler og i en udstrækning, der står i rimeligt forhold til den interesse, der søges beskyttet. Det skal indgå i vurderingen af forsvarligheden, om magtanvendelsen indebærer risiko for, at udenforstående kan komme til skade. Magt skal endvidere efter bestemmelsen anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader, og således at eventuelle skader begrænses til et minimum.